

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Monika Roslan – Karasińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2022 r. w Warszawie

sprawy E. S. (ubezpieczonej)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z udziałem T. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w R. (płatnika składek)

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 2 grudnia 2021 r. nr (...)(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż E. S. jako pracownik u płatnika składek (...) T. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu od 22 marca 2021 r. do 19 lipca 2021 r.;

2. zasądza od organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz odwołującej się E. S. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Monika Roslan – Karasińska

Sygn. akt VII U 179/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 grudnia 2021 r., nr (...)(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. stwierdził, że E. S. jako pracownik płatnika składek (...) T. P. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 22 marca 2021 r. do 19 lipca 2021 r.

Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona E. S., która domagała się jej zmiany poprzez ustalenie, że podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy od 22 marca 2021 r. do 19 lipca 2021 r.

Pełnomocnik odwołującej się zaskarżył przedmiotową decyzję i zarzucił jej naruszenie art. 83 § 1 kodeksu cywilnego w zw. z art. 300 kodeksu pracy, wniósł o zmianę decyzji i orzeczenie, że E. S. od 22 marca 2021 r. do 19 lipca 2021 r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu

zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) T. P., a także dopuszczenie dowodu z załączonych do odwołania dokumentów CV odwołującej, upoważnienia z dnia 22 marca 2021 r. do zawierania umów kupna - sprzedaży samochodów osobowych, upoważnienia z dnia 25 marca 2021 r. do składania ofert kupna samochodów osobowych w serwisie aukcyjnym (...), rejestracja z maila odwołującej z dnia 25 marca 2021 r. w serwisie aukcyjnym (...), potwierdzenie płatności w ww. serwisie, rejestracja w serwisie (...), odbiór ogłoszenia na samochód V. (...), odbiór ogłoszenia na samochód M., zapytanie dot. wizytówek i pieczętki, odbiór ogłoszenia na samochód C. (...), odbiór ogłoszenia na samochód F. (...), odbiór ogłoszenia na samochód N. (...), odbiór ogłoszenia na samochód O. (...), umowa sprzedaży z dnia 29 marca 2021 r. samochodu marki L., wygrana na aukcji w dniu 29 marca 2021 r., jedna z faktur wystawiona przez odwołującą w dniu 1 kwietnia 2021 r., mail z dnia 7 kwietnia 2021 r. od odwołującej do T. P. ze sporządzonymi fakturami, mail do odwołującej z serwisu (...) .pl dot. rezerwacji terminu odbioru zakupionego auta, odbiór ogłoszenia z dnia 8 kwietnia 2021 r. dot. samochodu S. (...), odbiór ogłoszenia z dnia 8 kwietnia 2021 r. dot. samochodu T. (...), mail odwołującej z dnia 12 kwietnia 2021 r. do biura rachunkowego z rozliczeniem za marzec 2021 r., drugi mail odwołującej z dnia 12 kwietnia 2021 r. do biura rachunkowego z rozliczeniem za marzec 2021 r., wydanie magazynowe sporządzone przez odwołującą w dniu 30 kwietnia 2021 r., ogłoszenie dot. poszukiwania pracownika z dnia 14 marca 2021 r. i otrzymane zgłoszenia, dopuszczenie dowodu z zeznań świadka I. C., dowodu z przesłuchania odwołującej oraz Płatnika T. P. i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odwołanie z 13 stycznia 2022 r., k. 1-8 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od ubezpieczonej na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W trakcie prowadzonego postępowania organ ustalił, że E. S. w dniu 7 kwietnia 2021 r. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu umowy o pracę zawartej w dniu 22 marca 2021 r. na czas określony od dnia 22 marca 2021 r. do 22 czerwca 2021 r. w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 4 800,00 zł brutto na stanowisku specjalista ds. zakupów i sprzedaży. Od dnia 3 maja 2021 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby. W dniu (...) urodziła dziecko. Dokonana przez organ rentowy ocena stanu faktycznego sprawy uzasadniała stwierdzenie, iż zawarcie spornej umowy było pozorną czynnością prawną mającą na celu umożliwienie ubezpieczonej uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego związanych z chorobą i macierzyństwem. W ocenie organu potwierdzały to między innymi następujące fakty: zgłoszenie ubezpieczonej do ubezpieczenia chorobowego z tytułu umowy o pracę na nowoutworzonym stanowisku i opłacenie składek jedynie za jeden pełny miesiąc kalendarzowy poprzedzający miesiąc, w którym powstało prawo do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego; ubezpieczona była jedynym pracownikiem firmy płatnika; niezatrudnienie innego pracownika na miejsce ubezpieczonej w okresie jej niezdolności do pracy; brak informacji kto przejął obowiązki ubezpieczonej w okresie jej niezdolności do pracy; brak tytułu ubezpieczonej do ubezpieczeń społecznych przed 22 marca 2021 r. (od 2019 r.); bliskie powinowactwo ubezpieczonej z T. P. (ojciec dziecka ubezpieczonej). Co do zasady zatrudnianie osób bliskich oraz dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania przez zawarcie umowy o pracę ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem, albo mającej na celu obejście prawa, jednak nie wyklucza to, w szczególnych przypadkach, uznania takiej umowy za nieważną ze względu na sprzeczność z zasadami współzycia społecznego (odpowiedź na odwołanie, k. 43 a. s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. P. prowadził działalność od 2008 r. Była to firma rodzinna. Dział specjalny produkcji ogrodniczej. Spółka cywilna (...) została zarejestrowana 3 czerwca 2013 r. (CEiDG, nienumerowane a. r.).

E. S. 30 maja 2008 r. uzyskała (...) Certyfikat (...). Ukończyła również kurs kasjera walutowo-złotowego. Od października 2008 r. do maja 2012 r. pracowała w Grupie (...) i była zatrudniona na umowę o pracę w firmie (...) na stanowisku referent ds. promocji, później specjalista ds. sprzedaży i specjalista ds. sprzedaży telefonicznej w branży farmaceutycznej. Od 10 kwietnia 2013 r. do 3 stycznia 2017 r. pracowała w (...) Bank S.A. na stanowisku starszy internetowy doradca finansowy. 20 czerwca 2017 r. uzyskała tytuł licencjata na kierunku administracja na Wydziale

(...) na Uniwersytecie (...). W 2019 r. była konsultantem w Banku (...) S.A. (dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia, certyfikat (...), kurs kasjera walutowo-złotowego, życiorys odwołującej się-nienumerowane a. r.).

T. P. zatrudnił E. S., ponieważ prowadził sklep pod franczyzną (...) (...) i potrzebna mu była osoba ds. zakupów. T. P. dostał od firmy grupę, która przyuczała go do otwarcia sklepu i prowadzenia go. E. S. od listopada 2020 r. pomagała T. P. w sklepie. Powodem zatrudnienia ubezpieczonej było poszukiwanie pracownika do spraw zakupów i sprzedaży oraz pozytywny wynik rozmowy rekrutacyjnej. T. P. od przyszłego pracownika wymagał umiejętności pracy z dokumentacją handlową, biegłej, praktycznej obsługi programów biurowych, prawa jazdy oraz doświadczenia w handlu, a w/w spełniała wszystkie te wymogi. E. S. była jedynym pracownikiem firmy. Pracę miała wykonywać od poniedziałku do piątku w godzinach od 12.00 do 20.00 w miejscu prowadzenia działalności w miejscowości Z. (...), a także poza siedzibą firmy. Miała duże doświadczenie, ponieważ pracowała na bardzo podobnych stanowiskach, m.in. w firmie farmaceutycznej i w banku jako kasjer do spraw sprzedaży. Sklep był otwarty do kwietnia 2021 r. Po zatrudnieniu E. S. sklep był prowadzony około miesiąca. Trwały rozmowy w centrali, bo T. P. nie dostał odszkodowania za skradziony towar, a wszystkie pieniądze ulokował w towarze. Ubezpieczyciel nie wypłacił mu pieniędzy, ale otrzymał porozumienie od (...) i zwrócono mu kaucję. Handel odbywał się od grudnia do lutego. T. P. miał umowę wiążącą na dwa lata. E. S. zajmowała się całą administracją i sprzedażą. Praca administracyjna była na bardzo zaawansowanym poziomie. Były tam faktury na kilkaset tysięcy pozycji. Kiedy w centrali toczyły się szeroko zakreślone dyskusje o rozwiązaniu umowy, wprowadzono lockdown. T. P. musiał szybko ulokować środki i zdecydował się na działalność samochodową. Oprócz biegłości w znajomości obsługi komputera i doświadczenia na podobnym stanowisku handlowca, E. S. posiadała prawo jazdy niezbędne, żeby zaistnieć na tym stanowisku jako handlowiec i kierowca (zeznania T. P., k.121-122 a. s.). E. S. pomagała w działalności T. P. od listopada 2020 r. Umowę o pracę zawarła w marcu 2021 r. i była wtedy w piątym miesiącu ciąży. O ciąży dowiedziała się miesiąc wcześniej. T. P. jest ojcem dziecka E. S.. Została zatrudniona jako specjalista ds. zakupów i sprzedaży. W sklepie (...) składała zamówienia przez system zamówieniowy, poszukiwała dostawców zewnętrznych, pomagała rozwijać drugi segment, czyli pośrednictwo samochodów. Na portalach licytowała auta, podchodziła do licytacji i zakupywała auta. W sektorze C. to było składanie zamówień, a w pośrednictwie aut poszukiwanie aut na portalach O. (...) i O.. Zadaniem E. S. było też negocjowanie cen i pomoc w odbiorze. Zajmowała się czynnościami zakupowymi i całokształtem dokumentacji księgowej. Była jedynym pracownikiem w firmie płatnika. Nikt nie został zatrudniony na jej stanowisko. Miała umowę na okres trzech miesięcy na czas określony. E. S. знаła I. P., która była opiekunem sklepów (...). Miała z tą osobą kontakt odnośnie prowadzenia sklepu i dokumentacji. W ramach franczyzy zajmowała się sporządzaniem i wystawianiem faktur, sporządzaniem dokumentacji magazynowej w oparciu o system (...) i sporządzaniem dokumentów inwentaryzacyjnych. Zdarzały się sytuacje, kiedy pomagała w sklepie bezpośrednio na kasie fiskalnej. Zajmowała się też obsługą klientów i codziennymi czynnościami w sklepie. I. P. reprezentowała (...) i była opiekunem sklepu. Przeszkoliła E. S. z systemu magazynowego i zamówieniowego. Firma miała kontaktować się z nią w razie trudności technicznych. Zakup samochodów wiązał się też z kwestiami podatkowymi. E. S. zwolnienie lekarskie miała na dwa miesiące przed rozwiązaniem ciąży. Doskwierała jej praca siedząca. Źle zaczęła znosić podróże służbowe. Miała mdłości. Utrzymywała systematycznie kontakty z księgową. Przygotowała dokumenty księgowe i korekty. Miała kontakt osobisty i telefoniczny z księgową, czyli z I. C. (zeznania E. S., k.120-121 a. s.). W 2021 r. T. P. miał poważny wypadek i musiał zawiesić tę działalność (zeznania T. P., k.121-122 a. s.).

22 marca 2021 r. (...) T. P. podpisał z E. S. umowę o pracę na czas określony od 22 marca 2021 r. do 22 czerwca 2021 r. na stanowisku specjalista ds. zakupów i sprzedaży w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 4800 zł brutto. E. S. odpowiadała za poszukiwanie atrakcyjnych cenowo ofert sprzedaży samochodów, składanie propozycji zakupu samochodów, negocjacje handlowe ze sprzedawcami, zawieranie w imieniu pracodawcy umów kupna/sprzedaży, jak również wszelkich innych umów związanych z działalnością firmy, asystowanie przy zawieraniu umów, przyjmowanie płatności gotówkowych i zobowiązań na rzecz firmy, opracowywanie treści ogłoszeń sprzedaży aut oraz ich publikacja na wskazanych portalach, pilnowanie i przypominanie osobie odpowiedzialnej za realizację płatności o terminach płatności OC i terminach badań diagnostycznych pozyskanych aut, opracowywanie/tworzenie wzorów dokumentacji handlowej na bieżące potrzeby firmy, sporządzenie i wystawianie faktur sprzedaży związanych z bieżącymi PKD firmy, wykonywanie prac inwentaryzacyjnych związanych z bieżącym PKD firmy, archiwizowanie dokumentacji

handlowej firmy, współpraca z księgową firmy, w tym kompletacja dokumentacji księgowej oraz terminowe zdawanie dokumentów (umowa o pracę, zakres obowiązków specjalisty ds. zakupów i sprzedaży- nienumerowane a. r.).

Od dnia 3 maja 2021 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby. W dniu (...) urodziła dziecko.

Ojcem dziecka ubezpieczonej jest T. P., który podpisał umowę o pracę z E. S. w imieniu spółki (umowa o pracę z 22 marca 2021 roku, nienumerowane a. r.).

Spółka nie zatrudniła nikogo na miejsce ubezpieczonej ze względu na poważny wypadek T. P. i zawieszenie działalności (zeznania T. P., k.121-122 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 6 września 2021 r. zawiadomił E. S. i (...) T. P. o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia prawidłowości zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia E. S. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u w/w płatnika składek. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 2 grudnia 2021 r., w której stwierdził, że E. S. jako pracownik płatnika składek (...) T. P. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 22 marca 2021 r. do 19 lipca 2021 r. (decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 2 grudnia 2021 r., nr (...) (...)).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy (w tym w aktach rentowych) oraz zeznań T. P. i zeznań ubezpieczonej E. S. (k.121-122 a. s., k.120-121 a. s.) oraz zeznań świadków I. P., T. J., C. A., I. C. (k. 79 -80 verte, 85-86 verte, 108-109 verte, 111-112 verte).

Zdaniem sądu, dokumenty w zakresie w jakim sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z treści tych dokumentów okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Z kolei zeznania świadków, odwołującej się i zainteresowanego korespondują ze sobą oraz ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Wyjaśnili oni charakter wykonywanych przez ubezpieczoną czynności, intencje związane z zawarciem umowy oraz faktyczne podjęcie przez E. S. pracy, jak też faktyczne potrzeby płatnika składek w zakresie obowiązków wykonywanych przez ubezpieczoną. Odwołująca i zainteresowany wskazali, iż T. P. nie zlecał bezpośrednio zadań ubezpieczonej, co również jest zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem.

Z powyższych względów sąd uznał materiał dowodowy zgromadzony w sprawie za kompletny i wystarczający do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było uzasadnione.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się na ustaleniu czy E. S. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w związku z zatrudnieniem na podstawie umowy o pracę u płatnika składek.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 423 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. W myśl art. 13 pkt 1 ustawy następuje to od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania. O tym jednak, czy dany stosunek prawny łączący dwa podmioty może być uznany za stosunek pracy, rozstrzygają przepisy prawa pracy. W myśl definicji zawartej w art. 2 k.p. pracownikiem jest osoba zatrudniona między innymi na podstawie umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy. Istotą tegoż stosunku

jest – w świetle art. 22 § 1 k.p. – uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga – stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem. Celem i zamiarem stron umowy o pracę winna być każdorazowo faktyczna realizacja treści stosunku pracy, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego za pracę.

Dla stwierdzenia, czy zaistniały podstawy do objęcia odwołującej ubezpieczeniem społecznym, w świetle powołanych przepisów, wymagane jest ustalenie, czy zatrudnienie miało charakter rzeczywisty i polegało na wykonywaniu pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, czyli w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p. W rozpoznawanej sprawie organ rentowy powołując tezy orzecznictwa wskazywał, że umowa o pracę została zawarta dla pozorów. Zgodnie z art. 83 § 1 k.c., na który powołał się organ rentowy, nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Pozorność umowy wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Nieważność spowodowaną pozornością czynności prawnej należy odróżnić od nieważności czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy czy sprzecznej z zasadami współżycia społecznego (art. 58 § 1 i 2 k.c.). Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, które z formalnego punktu widzenia nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez ustawę zakazane. Pojęcia obejścia prawa i pozorności są sobie znaczeniowo bliskie i niejednokrotnie pokrywają się. Czynność prawna może być sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, przez które rozumie się na ogół obowiązujące w stosunkach między ludźmi reguły postępowania, które za podstawę mają uzasadnienie ocenne, a nie prawne. Odwołują się one do powszechnie uznawanych w całym społeczeństwie lub w danej grupie społecznej wartości i ocen właściwego, przyzwoitego, rzetelnego, lojalnego czy uczciwego zachowania. Zasady te obejmują nie tylko reguły moralne, lecz także obyczajowe (Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 240 i n.; M. Safjan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2008, s. 327).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że przy ocenie istnienia tytułu do ubezpieczenia społecznego nacisk kładzie się na ustalenie faktycznego wykonywania umowy czy działalności (wyroki Sądu Najwyższego: z 26.02.2013 r., I UK 472/12, z 24.08.2010 r. I UK 74/10, z 13.11.2008 r., II UK 94/08, postanowienie Sądu Najwyższego z 18.10.2011 r., III UK 43/11). Nie wystarczy zatem zawarcie samej umowy, lecz konieczne jest rozpoczęcie jej wykonywania. Umowa taka powinna mieć, przynajmniej w zamiarze, realne znaczenie gospodarcze, w innym bowiem przypadku można by mówić jedynie o relacji grzesznościowej, a nie stosunku prawnym.

Przenosząc zaprezentowane poglądy orzecznictwa na toczący się spór w rozpatrywanej sprawie sąd zważył, że nie zaszły okoliczności wskazujące na zawarcie umowy o pracę dla pozorów lub w celu obejścia prawa. W pierwszej kolejności strony logicznie uargumentowały potrzeby związane z nawiązaniem stosunku pracy. E. S. od listopada 2020 r. pomagała T. P. w sklepie. Powodem zatrudnienia ubezpieczonej było poszukiwanie pracownika do spraw zakupów i sprzedaży oraz pozytywny wynik rozmowy rekrutacyjnej. T. P. od przyszłego pracownika wymagał umiejętności pracy z dokumentacją handlową, biegłej praktycznej obsługi programów biurowych, prawa jazdy oraz doświadczenia w handlu, a w/w spełniała wszystkie te wymogi. E. S. była jedynym pracownikiem firmy. Miała duże doświadczenie, ponieważ pracowała na bardzo podobnych stanowiskach, m.in. w firmie farmaceutycznej i w banku jako kasjer do spraw sprzedaży. E. S. zajmowała się całą administracją i sprzedażą. Praca administracyjna była na bardzo zaawansowanym poziomie. Były tam faktury na kilkaset tysięcy pozycji. Oprócz biegłości w znajomości obsługi komputera i doświadczenia na podobnym stanowisku handlowca, E. S. posiadała prawo jazdy niezbędne, żeby zaistnieć na tym stanowisku, jako handlowiec i kierowca.

W konsekwencji sąd zważył, że zarzuty organu rentowego, jakoby płatnik składek nigdy wcześniej nie zatrudniał pracowników, a ubezpieczona była bezrobotna i potrzebowała jedynie ochrony ubezpieczeniowej są niezasadne, gdyż ubezpieczona i płatnik składek logicznie umotywowali swoje działania związane z zawarciem umowy o pracę.

W ocenie sądu, istotne w sprawie było wystąpienie wszystkich elementów koniecznych dla zaistnienia pomiędzy stronami stosunku pracy. Wbrew stanowisku prezentowanego przez ZUS, zgromadzony materiał dowodowy potwierdził wykonywanie pracy przez ubezpieczoną. Znajdujemy następnie w aktach informacje o wykonywaniu czynności zdalnie przez odwołującą. Dowodem wskazującym na ten fakt są zeznania odwołującej się oraz przedstawione dokumenty takie jak podgląd poczty służbowej ubezpieczonej, na podstawie których należy uznać, że od dnia nawiązania stosunku pracy E. S. wykonywała zadania, jakie były jej zlecane w zakresie powierzonego jej stanowiska pracy.

W ocenie sądu, ubezpieczona wykazała, że faktycznie wykonywała obowiązki pracownicze za wynagrodzeniem oraz z ustalonych faktów wynika, że płatnik składek posiadał instrumenty do kontroli swojego pracownika chociażby poprzez nadzorowanie czynności, które wykonywała ubezpieczona na rzecz spółki. Została zatrudniona jako specjalista ds. zakupów i sprzedaży. W sklepie (...) składała zamówienia przez system zamówieniowy, poszukiwała dostawców zewnętrznych, pomagała rozwijać drugi segment, czyli pośrednictwo samochodów. Na portalach licytowała auta, podchodziła do licytacji i zakupywała auta. W sektorze C. to było składanie zamówień, a w pośrednictwie aut poszukiwanie aut na portalach O. (...) i O.. Zadaniem E. S. było też negocjowanie cen i pomoc w odbiorze. Zajmowała się czynnościami zakupowymi i całokształtem dokumentacji księgowej. W ramach franczyzy zajmowała się sporządzaniem i wystawianiem faktur, sporządzaniem dokumentacji magazynowej w oparciu o system (...) i sporządzaniem dokumentów inwentaryzacyjnych. Zdarzały się sytuacje, kiedy pomagała w sklepie bezpośrednio na kasie fiskalnej, zajmowała się obsługą klientów i codziennymi czynnościami w sklepie. I. P. reprezentowała (...) i była opiekunem sklepu. Przeszkoliła E. S. z systemu magazynowego i zamówieniowego. Firma miała kontaktować się z nią w razie trudności technicznych.

W zakresie wynagrodzenia należnego ubezpieczonej decydujące znaczenie miały dokumenty przedstawione przez odwołującą się, w szczególności życiorys ubezpieczonej i wykazane doświadczenie. Wynika z nich bowiem, że odwołująca otrzymywała należne wynagrodzenie, co zostało potwierdzone dowodami w postaci potwierdzeń przelewów od płatnika składek zgodne z jej kompetencjami i posiadaną wiedzą.

Sąd zważył, że rzeczywiście odwołująca była w ciąży w momencie zawarcia umowy, jednak brak jest zasad, które ograniczałyby możliwości zatrudnienia kobiety w ciąży. Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego bądź też podwyższenie świadczeń związanych z nadchodzącym macierzyństwem i potencjalnym okresem niezdolności do pracy, nie jest naganne ani tym bardziej sprzeczne z prawem; przeciwnie, jest to postępowanie rozsądne i uzasadnione zarówno z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia (wyrok Sądu Najwyższego z 6.02.2006 r., III UK 156/05).

Sąd rozważył także okoliczność, że ojciec dziecka jest przedstawicielem spółki, co świadczy, że doszło do zawarcia umowy między osobami bliskimi. Powyższe nie wyłącza jednak możliwości uznania, że ta umowa była faktycznie wykonywana. Sąd odnalazł fakty i okoliczności wskazujące, że umowa o pracę była wykonywana przez ubezpieczoną, co jest podstawą do wniosku, że nie była to umowa pozorna i nie była zawarta wyłącznie w celu skorzystania przez ubezpieczoną w przyszłości ze świadczeń, tylko wynikała z potrzeby płatnika składek, który powierzył ubezpieczonej czynności jako pracownika na rzecz spółki.

Organ rentowy wskazywał, że po zaprzestaniu świadczenia przez ubezpieczoną pracy na rzecz spółki nie zatrudniono nikogo na jej zastępstwo. Również w tym zakresie wykazano, że przez pandemię doszło do załamania się rynku handlu samochodami i plany spółki były obciążone ryzykiem nadzwyczajnym, które niestety się ziszcilo. Z uwagi na powyższe nie zatrudniono nikogo na stanowisko E. S. z uwagi na brak perspektyw rozwoju systemu wytworzonego na rzecz spółki oraz jej pogarszającą się sytuację finansową.

Zdaniem sądu, z materiału dowodowego jasno wynika, że sporna umowa była faktycznie realizowana. W rozpoznawanej sprawie istotne jest to, że strony przystąpiły do realizacji umowy o pracę. Wbrew twierdzeniom organu rentowego nie wystąpiły żadne okoliczności, które mogłyby potwierdzać pozorność umowy, a tym samym jej nieważność.

Mając na względzie powyższe okoliczności sąd stwierdził, że stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonej decyzji było nieuzasadnione. Uwzględniając całokształt okoliczności faktycznych ustalonych w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe sąd nie znalazł podstaw do uznania, że umowa o pracę została zawarta wyłącznie w celu uzyskania przez ubezpieczoną świadczeń z ubezpieczenia społecznego, a przez to była to pozorna czynność prawna.

Wobec powyższych ustaleń sąd stwierdził, że odwołania były uzasadnione, co skutkowało ich uwzględnieniem i stosowną zmianą skarżonej decyzji, o czym sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł w wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 180,00 zł, której wysokość została ustalona na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800).